

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. С. , 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., III СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и седми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светлана К. Димова

като разглежда докладваното от Светлана К. Димова Административно наказателно дело № 20212230200311 по описа за 2021 година

Производството е образувано по повод жалба на „Д. 11 ” ЕООД с ЕИК *****, против НП издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - гр. С., с което на жалбоподателя на основание чл. 416 ал.5 от КТ във връзка с чл. 414 ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 /две хиляда лева/ лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда.

В с.з. дружеството-жалбоподател, редовно призовано, изпраща процесуален представител, който моли за отмяна на постановлението.

В с.з. административно – наказващият орган, редовно призован изпраща свой представител, който моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

При извършена проверка по спазване изискванията на трудовото законодателство на 23.02.2021 г. в 09:50 часа на обект представляващ автомивка, намиращ се в гр. С., местност „Среди дол“420, контролните органи са установи, че лицето П. С. П. с ЕГН: ***** предоставя работна сила като мияч с работно място и работно време.

По време на проверката в присъствието на проверяващите инспектори, горепосоченото лице било установено на обекта, където работило като мияч. На същия е била предоставена за попълване Декларация /л.18 от делото/, в която е посочил собственоръчно, че работи в дружеството жалбоподател, в графа „Длъжност” е посочил „мияч”, а в графа „Работно време” , че полага труд от 09.00ч.до 18.00ч.

При преглед на представените в Д "ИТ" С. на 24.02.2021г.документи, контролните органи констатирали, че ЕООД-то в качеството си на работодател по смисъла на пар.1, т.1 от ДР на КТ не е уредил като трудови правоотношенията при предоставяне на работна сила като не е сключил трудов договор в писмена форма с посоченото по горе лице преди постъпването му на работа .

Пред контролните органи е бил представен трудов договор № 15/23.02.2021 г.,Уведомление по чл. 63 от КТ , от което е видно ,че договора се счита сключен от 24.02.21г. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ, входяща на 23.02.21 г. в 13.17ч./ след извършването на проверката/,поради което АНО е приел, че констатираното нарушение е установено на 24.02.2021 г. в Д "ИТ" С. при преглед на документи, а е извършено на 23.02.2021 г. в 09:50 часа в обекта на контрол.

АУАН е съставен в Д "ИТ" С., като е връчен за подпис на законния представител на дружеството лицето М. Ж.,който от своя страна го е подписал без възражения.

Въз основа на съставения АУАН за нарушение на 63, ал. 2 от Кодекса на труда е съставено НП, с което на основание чл. 416 ал.5 от КТ и във връзка с чл. 414 ал.3 от КТ на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Така установената фактическа обстановка, съдът приема за несъмнена и доказана безспорно, въз основа на всички събрани по делото доказателства.

Съдът кредитира свидетелските показания на актосъставителя и свидетелите служители на контролния орган като безпротиворечиви и напълно допълващи се както помежду си така и с останалия писмен доказателствен материал.

При изграждане на фактическите си констатации съдът обсъди и приобщените по делото писмените доказателства, между които трудов договор № 15/21г.сключен между санкционираното дружество и работника П. и съставена и подписана собственоръчно от последния Декларация.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е допустима и разгледана по същество – неоснователна.

По делото е безспорно установено, че на датата посочена в АУАН и НП в обект стопанисван от дружеството жалбоподател е допуснато до работа лице, което не притежава трудов договор за това. Установено е, че лицето е било в работното помещение и към момента на проверката е полагал труд като извършва почистване и миене на МПС. Работникът писмено е декларирал,че работи в горепосоченото дружество, декларирал е работно място и работно време.

Настоящия състав счита, че АНО напълно правилно и законосъобразно е ангажирал отговорността на жалбоподателя по чл.63,ал. 2 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал. 1 от КТ“ Работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, а съгласно ал. 2 на същия текст от КТ“Работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1“.

В конкретния казус е безспорно, че към датата на проверката такъв договор е липсвал,въпреки което установеното лице е престирило работна сила,за което е попълнило и Декларация, в която е посочило място и време на работа, заеманата длъжност и договореното възнаграждение.

С оглед така установеното, съдът приема, че правоотношенията между страните имат характер на трудови,поради което се дължи сключване на

трудов договор, преди започване изпълнението на възложените със същия трудови функции. В настоящия казус съдът счита, че са налице и трите съществени елемента на правоотношението, които го квалифицират като трудово, а именно: определено е мястото на работа, характера на работа и е уговорено заплащането на трудово възнаграждение. Установено е, че трудовите си функции като работник свидетелят е осъществявал при установено работно време от 09:00 до 18:00 часа, в конкретно установен обект, където е работил без да е имал сключен какъвто и да е по вид договор за полагане на труд .

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал. 1 от КТ - работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя **преди постъпването му на работа** екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, като няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1.

Разпоредбите на КТ са императивни и при стриктното им спазване работодателя следва да сключи трудовия договор да уведоми за това ТД на НАП ,да връчи на работника копия от трудовия договор и Уведомлението и едва тогава да го допусне на работа, което в настоящия казус жалбоподателя не е направил, поради което съдът счита, че АНО правилно е ангажирал административната му отговорност.

В атакувания АУАН и НП е посочена както датата и часа на извършване на нарушението така и мястото и обстоятелствата при които е било извършено то, поради което съдът счита ,че при издаване на АУАН и НП не са налице процесуални нарушения , които да са от естеството на тия водещи до отмяната на АУАН и издаденото ,въз основа на него НП. В тази връзка ,съдът не споделя изразеното становище за нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, поради посочване в НП ,че нарушението е констатирано при представяне на 14.02.21г., вместо на 24.02.21г. на изискуемите по трудовото законодателство документи. Действително при издаването на НП е посочена датата 14.02.21г. вместо 24.02.21г., но това е очевидна техническа грешка, още повече ,че в същото НП е налице допълнително уточнение, че се касае за извършено на 23.02.21г. и установено на 24.02.21г. нарушение.

Съдът не споделя и възражението за нарушение изразяващо се в неправилно посочване на санкционната разпоредба ,доколкото видно от НП , в същото е посочено ,че наказанието се налага на основание чл. 416,ал.5 в вр чл. 413 ,ал.3 от КТ,а така посочените разпоредби уреждан именно размера и вида на наложеното наказание както и основаниято за това.Действително ,посочена е и разпоредбата на чл. 415б от КТ,но същата не води до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, а напротив указва случаите на забава при плащане на наложената санкция.

Съдът счита ,че по делото липсват доказателства ,въз основа на които да се обоснове определяне на наказание над минималния предвиден в закона размер,а именно 2000лв . В тази връзка ,съдът счита,че следва да намали размера на наложеното наказание до минималния предвиден в КТ,тъй като настоящия казус не се отличава с по – висока степен на обществена опасност от обикновените случаи,при които е констатирано такова нарушение.Счита ,че наказание в размер на 1500/хиляда и петстотин/лева е съответно на извършеното и се явява справедливо.

Ръководен от гореизложеното и на осн. чл. 63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 20-002909/08.03.2021 г. на Директора на Дирекция „Областна инспекция по труда” - гр. С., с което на "Д. 11“ЕООД с ЕИК ***** с адрес по седалище и управление: Област С., Община С., град С. ПК:8800 местност „Среди дол 420 ,на основание чл. 416 ал.5 от КТ във връзка с чл. 414 ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000/две хиляди/лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда като **НАМАЛЯ** размера на имуществената санкция на 1500/хиляда и петстотин/лева.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото за сведение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр. С. в 14-дневен срок от получаването му от страните.

Съдия при Районен съд – С.: _____